

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.401 van 25 juni 1996
in de zaak A. 68.013/X-6283.**

In zake : Willem BOONEN,
wonende te GENK,
Schabartstraat 53

tegen :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en
Invaliditeitsverzekering (R.I.Z.I.V.),
gevestigd te BRUSSEL,
Tervurenlaan 211.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willem BOONEN
op 11 maart 1996 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- 1° de beslissing van 11 januari 1996, genomen door Johan
DE COCK, Administrateur-generaal van het R.I.Z.I.V.,
waarbij verzoeker wordt ontslagen als stagedoend be-
stuurssecretaris, ingevolge het voorstel dat op
4 januari 1996 werd geformuleerd door de
Stagecommissie;
- 2° "voor zover nodig", het voorstel verzoeker te
ontslaan dat door de Stagecommissie op 4 januari 1996
werd geformuleerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur F. GEENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat H. KETSMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker slaagt in het op 4 mei en in de loop van de maanden september en oktober 1994 afgenomen vergelijkend examen georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat.

1.2. Bij besluit van 24 maart 1995 van het Algemeen Beheerscomité van het R.I.Z.I.V. wordt hij, met ingang van 23 januari 1995, aangeworven in de hoedanigheid van stagedoend bestuurssecretaris (jurist) bij de Dienst voor Administratieve Controle van het R.I.Z.I.V., meer bepaald bij de Directie Geschillen van deze dienst.

1.3. In haar vergadering van 28 november 1995 stelt de Stagecommissie hetgeen volgt :

"De Stagecommissie stelt vast dat Wim BOONEN het nog altijd moeilijk heeft om inzicht te verwerven in een juridisch dossier. Bij studiewerk raadpleegt hij niet in voldoende mate rechtsdokumentatie. De Stagecommissie neemt eveneens kennis van het eindwerk. Het is een studie van de arresten van het Hof van Cassatie tussen 1992 en 1994. Hiervan moet een overzicht opgesteld worden in een logische en gestructureerde orde met aanduiding van de evolutie die deze arresten betekenen ten opzichte van de bestaande vroegere rechtspraak";

De Stagecommissie beslist dat de stage voortgezet mag worden, dat begin januari 1996 een nieuwe vergadering bijeengeroepen wordt waarop de stagiair opnieuw geëvalueerd wordt, dat op die vergadering eveneens het schema en de structuur van het eindwerk zal beoordeeld worden.

1.4. Tijdens haar vergadering van 4 januari 1996 stelt de Stagecommissie vast dat het schema en de structuur van het eindwerk niet voldoen :

"De Stagecommissie oordeelt dat Wim BOONEN niet de vereiste hoedanigheden bezit voor het ambt van bestuurssekretaris (jurist).

De Stagecommissie stelt voor Wim BOONEN af te danken wegens beroepsongeschiktheid. Zij motiveert haar voorstel op basis van de vaststelling dat Wim BOONEN niet beschikt over de essentiële kennis en vaardigheden die van een jurist mogen gevraagd worden : kritisch nadenken, gebruik van een juiste methodologie, logisch en juridisch redeneren";

1.5. Op 11 januari 1996 beslist de administrateur-generaal namens het Algemeen Beheerscomité, verzoeker te ontslaan met een opzegging van drie maanden, welke ingaat op 15 januari 1996 en dat, tijdens de periode van opzegging met verzoeker een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur van drie maanden wordt gesloten die overeenstemt met deze opzeggingstermijn.

1.6. Op 15 januari 1996 wordt een voltijdse arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur gesloten tussen het R.I.Z.I.V. en verzoeker vanaf 15 januari 1996 en eindigend op 14 april 1996.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan, indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, is voldaan; dat dit laatste ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegevens van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akten hem berokkent als volgt omschrijft :

"Zoals door Uw hoog rechtscollege is aangegeven in het arrest nr. 26.720 dd. 25.6.1986, vormt 'het ontslag van een stagedoend personeelslid, zelfs met

een vooropzeg, een ernstige maatregel die hem zwaar raakt in zijn morele of materiële belangen'.

In onderhavig geval berokkent het ontslag van betrokkene hem een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel omwille van drie belangrijke elementen :

1° het brengt het verlies van zijn betrekking met zich mee;

2° het berooft hem van de mogelijkheid om als adjunct-adviseur te worden benoemd;

3° het brengt een onherstelbare vertraging in de opbouw van zijn carrière met zich mee;

Meer nog, eiser zal in de toekomst wel opnieuw kunnen deelnemen aan een wervingsexamen, doch - in de veronderstelling dat hij slaagt - dat zal zijn carrière nog steeds een onherstelbare vertraging hebben opgelopen.

Bovendien berokkenen de verwijten van beroepsonbewaamheid betrokkene ook een morele schade";

3.2. Overwegende dat verzoeker er zich alleen maar toe beperkt de gevolgen op te sommen die de bestreden akten voor hem hebben, maar verzuimt aan te tonen dat, in de veronderstelling dat het door hem aangevoerde nadeel "ernstig" is, het tevens "moeilijk te herstellen" is; dat bovendien, wanneer hij verwijst naar zijn moreel nadeel, niets erop wijst dat de morele genoegdoening die het eventueel later tussen te komen annulatiearrest hem zal verschaffen niet zal opwegen tegen de morele schade die hij beweert momenteel te ondergaan; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten; dat de vordering tot schorsing derhalve dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni
1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samen-
gesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.